

L'Avenc

ANY I

NÚMERO 6

PREUS

SUSCRIPCIÓ :1'50 pessetes trimestre

NÚMERO SOLT: 10 céntims

de la Garrotxa

Portaveu de la Unió Nacionalista Catalana

Son col·laboradors tots els socis d'aquesta entitat

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
UNIÓ NACIONALISTA CATALANA
BANYOLAS

Banyolas 13 de Mars de 1910

Surtirà els diumenges
Els originals no s' retornen

¿Aont anem.....?

Aquesta es la pregunta que un acaba per ferse després de mirar fredament el modo que's trova avui nostre desgraciat país.

La direcció de nostre Estat, cada dia empitjora. Els partits polítics que turnan en el poder, corcats tots ells, esmersen llurs energies, dirigeixem sos esforços, mes que a tot, al impossible sosteniment de son artifici, quedant per lo tant impossibilitats de fer altre obra, de fer obra positiva que desperti energies, que vetlli, que protegeixi els interessos de sos administrats. Tot es ventar el foc de las passions, fer política menuda pera que distrauient d'aquesta manera el poble pujan disfrutar mes a plaer del pressupost que'ls es la vida. Y avui cau un govern y demá un altre, sens haver deixat altre rastre que las partidas del pressupost aumentades y mes tancades les fonts d'ingressos per vergonyosa incuria y abandó, sens haver fet cap acte seriós encaminat a la prosperitat de la nació. Y mentrestant la crisi del treball va estenguentse com taca negra a tot arreu. Ahir eren els curtidors que plegaven, avui els paperers els segueixen visquentne ja pocs, comensen els fabricants a defallir; las casas de comers, després de mil esforços esperant un millor demá, se rendeixen devant la realitat aclaparadora, centenars de brassos van quedant sense feyna y ni un raig de esperança en lloc s'ovira.

Per aixó, devant tanta negror, en mitj del trist clamoreig dels vensuts, entre la fredor de las llars buides dels que en busca de la vida que aquí s'els fa impossible s'en van a llunyanes terres, un se pregunta. ¿Aont anem a parar?

P. y R.

A vos omnes de L'Avenc

I

«El Bañolense» «Semanao de Bañolas» «El Ballerí»—setmanari llampec qu' embrufi una mica la llimpiesa habitual de nostre lliteratura local—«Bañolas»—de *feliç* recort y d'estranya y desventurada fraternitat—«La Defensa»—«El Amigo del Pueblo»—que valentment comparteix ab vostés la tasca de deixondir l' *esport intelectual* de nostra ensopida vila—y «Tradición y Progreso»—mort fa poc y L'AVENC DE LA GARROTXA...

Y prou.

Heusaquí, senyors col·laboradors d' aquest setmanari, la llista dels periódics qu' han sortit en aquesta vila en el llarc temps de mon recort.

Y al passar aquesta mena de *revista de comissari* 'm cal recordar, en llaor de sos mantenidors; la *chispa* del malaguanyat Pau Rodríguez; les manses apologies de Mossén Simón; les manyoses y aguerrides tretes del notari Paláu; l' estrident y—darrerament—massa *acometedora*, ploma d' en Trullás; les ben teixides y millor exposades raons d' un senyor que *mai* firma y *sempre* escriu en «El Amigo» y les filigranes d' una senyora que bé podria ésser la d' aquell *senyor*, els *arrestos* filosófic-socials, d' en Congost y els..... de vostés que 'm callo ara, per dirho en..... punt y apart.

II

Les ben fonamentades raons y tendencies del articles de *fondo*, la ben encertada selecció de materies a tractar, la elegant correcció y barnís ben remarcad d' aticisme que 's descobreix en els escrits d' aquell *que no firma* y l' extensió relativa de sa informació, fan d' «El Amigo del Pueblo» una revista sessuda, formal, fonsa ben pensada y millor ben escrita, y, fins quinze días avans, la millor, sens dupte, de les que s' hauian publicat en nostra vila.

Mes, vingué vostre setmanari, y, sens propósit é intenció, ha enderrocat el seti de sobiranía que, per ses condicions, s' havia conquerit el periódic en castellá.

Y aixó que podria ésser una afirmació gratuita, filla de la simpatía per les ideas o per la tendència de les revistes, es una veritat sortida

de la realitat, qu' a mí, com a banyolí, m' ha entusiasmat y obligat a exteriorisarla, pera rendirvos—en les més corals mercés.

Donant a llum una revista que tinga la extensió, la selecció, el criteri y el *savoir faire* de L'AVENC es enaltir la nostra vila, es portar a fora l' impuls de intelectualisme de bona llei qu' atresoran sos habitants; es ajuntar una pila d' energies que esmersades assí y allá no produen la resultant de ses torsos combinades; es donar a les poblacions de l' importancia de la nostra, un espill ont enmirallarse per estudiar y aprendre la millor postura per tirar als quatre vents les concepcions y entusiasmes que naixen al escal de cervells que pensin en el pervindre de sa patria y cors que sentin les *febleses de son present*.

III

La factura moderno de L'AVENC, ben escassa en localitats y en periódics de l' importancia del nostres; l' independència y rectitut de criteri que fins ara haevu demostrat en els que en podriam dir *articles editorials*, l' encertada tria y desusada extensió de l' informació local y comarcal; la gens amanerada rotulació y separació de les diverses seccions, solts y noves; la freqüencia relativa de la aparició del periódic y les circumstancies de temps molt apropiat en que ha sortit, fan de vostre publicació la millor joia, la més escaienta, de les que ha lluit nostre premsa local.

Així ho diu, per que així ho sent, un vostre admirador qui, ab les mercés que repeteix, vos hi endressa la més coral enhorabona.

Irrare Blanch.

Festa de la sardana

Pera les vinentes fires y festes de la Santa Creu—que enguany prometen tenir gran esplendor—se celebrará a Figueres una Festa de la sardana que consistirá en un gran concurs de composició y execució de sardanes.

Heusaquí el cartell del concurs de composició:

Premis: Primer. De l' Ajuntament de la

ciutat de Figueres.—Un objeure d' art y Diploma d' honor a la mellor composició lliure.

Segón. De don Joaquím Salvatella, diputat a Corts per Figueres.—100 pessetes a la millor sardana inspirada en un cant popular empordanés.

Tercer. De don Sebastiá Torres, senador per la provincia de Girona.—50 pessetes a la millor sardana de conjunt.

Quart. De don Joan Cardona Molíns, alcalde de la ciutat.—Un objeure d' art a la millor sardana de cants pastorils. Composició lliure.

Quint. De don Carles Cusí de Miquelet, ex diputat provincial per Figueres.—Un objeure d' art a la millor sardana pastoril de tenor y tiple.

Bases:

Primera. Les composicions deurán esser originals y inédites, contenint una partitura general junt ab les parcials pera cada un dels 10 instruments de que generalment se compona una orquestra.

Segona. Les composicions deuran anar en paquet tancat, inscrivint el lema o nom de la sardana, y acompanyant un sobre clós, en quin exterior portará anotat el mateix lema o nom de la sardana, y en son interior, el nom, apellidos y residencia de l' autor.

Tercera. Les composicions premiades quedaran d' exclusiva propietat dels autors, si bé vindran obligats a cedirlas a la Comissió pera esser executades el mateix dia del Concurs. El Jurat aiximateix se reserva l' dret d' usar d' elles si ho creu convenient pera l' Concurs d' Execució.

Quarta. Les composicions no premiades seran retornades als respectius autors que ho sollicitin durant tot el mes de maig; passat dit mes quedaran de propietat exclusiva de la Comissió.

Quinta. Les composicions serán atmeses fins tot el dia 20 del prop·vinent abril, haventse d' enviar al secretari de la Comissió organitzadora, don Antoni Algans Ricart, Placeta, número 11, Figueres.

Sisena. El Jurat será constituït per inteligents mestres que seran nomenats oportunament.

El del concurs d' execució es el següent:

Premis.—Primer, 500 pessetes; segon, 200 pessetes; tercer, 100 pessetes.

Bases: Primera. Els referits premis se con-

cediran a les tres orquestres que millor executin a primera vista dues sardanes que a l'acte 'ls hi seran presentades pel Jurat.

Segona. L'orde o torn de les orquestres serà fet per medi de sorteig en el precís moment de comensar el Concurs, el qual tindrà lloc a les 11 del matí del susdit dia 4 de maig, dintre l'espaiós saló de festes del Casino Menestral Figuerenc.

Tercera. Les orquestres deuran constar precisament de 10 professors.

Quarta. Les orquestres que obtinguin els dos primers premis vindran obligades a executar a la tarda del mateix dia de sis a vuit, en la Rambla o en son defecte en el lloc que la Comissió designi, les sardanes que hagin estat premiades en el Concurs de Composició.

Quinta. El Jurat que deurà entendre en aquest Concurs serà l mateix que oportunament se nomenarà per a l'acte de Composició.

La festa se celebrarà l dia 4 de maig.

UNA ESCOLA

Mestres hi ha qui en ampulosa fastuositat predica la redempció del obrer enlluernant-lo ab llur xerrameca, sense més fi qu'explorar-li llurs passións en profit de ses conveniencies polítiques y personals, altres, sense moure remor y ab fets (cosa mes pràctica que les paraules), inspirats en un veritable altruisme, fan obra de vera redempció dintre classes tan desvalguda.

Ab aquestes paraules, ens referim a la meritoria obra que d'un quan temps ensà, ve realisant en aquesta vila en Ramón Gussinyer.

Dintre un local que generosament il deixen, cada vespre dona una conferència instructiva a varis obrers fusters y mestres de cases, y resulta hermosísim veure com aqueixos esclaus del treball, lluny de matar les hores de descans dintre una taverna o escandalitzant pels carrers, agafen les llibretes ont hi han calcats sos avensos y frissosos d'instruirse, concorren a escoltar religiosament la veu del mestre.

La meritoria tasca d'en Gussinyer, es digne de tota lloansa y per aixó, nosaltres que aimem la cultura, nosaltres que desitjém veure en el obrer, nó una màquina de treballar ni una bestia de carga, sino un home qui conscient de sa propia obra, aspira a alcansar el grau mes elevat de perfeccionament moral, no'ns reca un elogi; ens afalaga el poder posar a la consideració pública alquí, lluny de vanes mesquineses, inspirat no més qu'en l'amor al pròxim, realisan tasca tan meritoria.

PERRE.

DESDE LA LLAR

—Jo ja he arribat a perdre'l compte del temps que fá que no hem celebrat cap téc aquí.

—No m'en parlis, home; penso que

ja han passat mes de quinze dies. Figurat, que d'ensà de la cargolada.....

—Just; d'ensà de la célebra cargolada de banyuts ab clova; pero miréu, a mi se'm van posar tan bé, qu'encare'm mamó'ls dits.

—Doncs a mi va succehirme al revés: volén honrar prácticament les dots culinaries d'en Rafel, de resultes d'aquell brenar encare'm dura una revolució pitjor que la de la setmana trágica.

—Pero, a pesar de tot, no negarás que'l cuiner va quedar com un home.

—Per massa; d'aixó m'exclamo.

—Y que fora capás fins de servir els teces polítics de tots aquets dies.

—Encare que us en burléu, qu'en soc de capás.

—Ja't dones per aludit? ¿que't creus qu'en els teces d'en Folguera, y d'en Sol y Ortega y el d'en Canalejas també menjén cargols y torrades ab ali-oli?

—Jo'm comprometeria a servir-los els menjars, confeccionant un menú que plauria als comensals.

—Veyám, explicat.

—Escoltéu; al brenar que'ls catalanistes van dedicar a n'en Folguera'ls hi hauria servit arrós ab bolets y estofat de castanyes y per postres, galetes y pinya al natural. Al sopar que'ls radicals van donar a n'en Sol y Ortega, jo'ls hi hauria donat escudella de carbassa, llús de Guadalajara, y la pota ranca d'en.....

—Vaja; aixó no's diu. ¿Y per postres.

—Neules y p... de monja.

—¿Que també li agraden?

—¿No sabéu qu'es anticlerical? Y ara, aném al dinar ab que'ls periodistes obsequiáreu a n'en Canalejas. Tractant-se d'un orador lliberal, els menjars que mes li agradarien foren llengua de lloro y butifarra..... de la llivertat, y per postres, bunyols..... ministerials.

—¿Y per verdura? Perqué als de *allende el Ebro* els hi agrada molt....

—Ja ho sé; lo mes indicat serien cerves... al cap y raves.... fregits.

—Es molt especial aixó de que a Espanya tot se celebri ab técs.

—Es la costum: quan neixém, els nostres pares celebren l'edveniment ab un refresc; el nostre Sant hem de celebrar-lo ab un bon dinar; per la Festa Major, lo principal son els áplats; si'ns visita un amic, hem de procurar per un bon téc; totes les nostres alegries hem d'acompanyar-les ab *pisculabis*; y els funerals acaben sempre ab un xeflís perqué, desenganyéuvos, no hi ha com les calxalades per allunyar les tristeses.....

ENDEVINAM.

AJUNTAMENT

Sessió ordinaria de primera convocatori, celebrada l dia 10 de Mars de 1910.

Presideix el primer tinent d'arcalde, D. Josep Alsuis, assistinhi 'ls regidors

senyors Boix, Malagelada, Hostench, Perpinyá, Ametller, Coll y Bofill.

Aprovada l'acta de l'anterior, s'entra en el despatx ordinari que conté lo següent:

Instancia de D. Esteve Tarradas, demanant permís pera reformar la fatxada de la casa n.º 30 del carrer del Turers. A la comissió.

Comptes dels senyors Esparch, Mateu, Roura, Terradas, Yani y de la companyia de Segurs «La Catalana». A la comissió.

Invitació del Rector per assistir a l'Hora Santa (de 4 a 5 de la tarda). S'acorda assistirhi en incorporació.

Comunicat de l'administrador de Correus participant que desde avui, 10, queda restablerta l'hora antiga de sortida del Correu, o sia a las 3 de la matinada. La incorporació queda enterada, acordant-se ferho públic pera coneixement del veínat.

Carta del diputat provincial, D. Joaquím de Ribot, manifestant que quan se tracti a la Diputació de la subvenció per la línia del ferrocarril en projecte de Girona a Banyoles l'apoyará y votarà. Iguals manifestacions feu verbalment el diputat provincial, D. Josep M.ª Vilahur. L'Ajuntament acorda haver vist y oit ab satisfacció les bones disposicions envers nostra vila y comarca manifestades per abdos diputats.

Renuncia del càrreg de vocal associat presentada per Don Martiriá Quintana Oller. Admesa designant-se per sorteig a D. Pere Bosch Gratacós.

A proposta de la Junta d'Administració del Sant Hospital, es admesa la dimissió del càrreg de Dipositari, a D. Miquel Figueras y nomenat pera substituir-lo, D. Joan Pujol Rubio; acordant-se un vot de gracies pel dimissionari senyor Figueres pel zél y inteligencia ab que ha desempenyat el càrreg.

Acabada l'ordre del dia, el senyor Malagelada interesa l'arreglo dels carrers, acordant-se de conformitat, comensant pels qu'estiguin en més mal estat.

SECCIÓ LITERARIA

Balada Rosa

DE WALTER SCOTT

I.

Com vagar pels boscos verts quant canta l'estornell res hi ha que sigui tant plaent... Hora encantada!... Sonen el corns dels cassadors entre 'l fullatge; fuig el cervo ágil pera escapar dels mossecs dels llebrers grisos.

—«Ho Auda! Jo deixí les natals terres meves pera viurer, exilat, en mitg de monts y boscos!»

—«Oh Auda! Si en la maulurada nit de nostra fuita ton germá fou mort, culpa l' amor que tinc als teus cabells, als teus ulls blaus!»

«Ara,—oh Auda!—talla les arrels dels arbres aquesta má adestrada a blandir el glavi... Ara, oh Auda! aquests brassos valents, el llit, el nostre llit, ab fulla y rames hora de fer... Cloure la grota que ens dona auberc, ab troncs, també han de fer aquestos brassos, Auda!»

—«Sols cordes d'arpa frunsa en altres dies

a má dolsa... Ara... a la fera selvatgina ha desrobar la pell perqué quelcom ens abrigui en lenits fredes.»

Tú'm parles Auda!

—«Oh amor; espós. Si'l meu germá morí, destí seu fou... En les tenebres s'arborí la lluita. Sols per atzar atravessá'l cos seu al ferro de ta llansa.»

—«Si no pots ornarme ab trajos rics; si no pot esser blau y porpra'l meu mantell, les pells tigrines y el verd boscal, donen misteri, forsa, frescor al cos meu, a la cara meua. Ne tinc prou y gaudi m'es.»

«Oh espós!... Si crudel fou la nostra sort, si has perdut la patria teua, en pac, jo't posseec a tú y tú posseeixes a ta Auda; sents?...»

—«Parlam!...»

II.

La gentil Auda repeteix: «Qué es plaent viure a la sombra dels verds boscos!...»

Sacrilegi!... La destrala de Lord Richaud, sobre les soques dels roures retorsats, dels milenaris álams, grinyola

En el regne intern de la montanya'ls colps de destrala sonen feixucs... Pam! Pam!...

El rei dels esperits que'ls ou crida, des la grota seva, donant sa veu als ámbits... Germans!...

Cóm s'assemblen ses paraules sinistres al gemegar del vent entre'ls claustres de una vella iglesia en runes.

—«Quína destrala es la que trosseja'ls roures, els álams, quins druídics troncs sagrats tanquen el lloc aont celebrem els nostres rites al clar de lluna?»

—¿Quí ve a espantar les llebres y els conills que aima la reina de les fades?... Quí es, atrevit, que vesteix els color del verds regnes de la bruixeria?»

El rei dels esperits diu:—«Urgant, fill aimat nostre, marxa y busca a aquest mortal. En altres temps tú fores batejat y el signe de la creu no pot ferte fugir, ni poden aturarte tampoc els mots misteriosos.»

—«Sobre'l cap del temerari crida les flestomies que fereixen el cor y maten el són arran dels parpres... Que'l qui les escolti les teves flestomies, Urgant, no tingui més consol que cridar a la mort y que encar la mort li sigui sorda!»

—«Marxa!»

III.

Plaent es viure a la sombra dels boscos verds quant els aucells callen!... Auda encén el foc ab troncs sequíssims. La nit ve... L'espós cerca llenya en la floresta.

Oculi sots la forma d'un gnom paorós, Urgant, sorgeix enfront Richaud. Fa la senyal de la creu el cavaller y una oració comensa—«Senyor, tú qui al cel morès...»

—«Aquest signe sagrat no'm fa pas por, diu el fantasma.—Jo se bé que no tenen poder, al ferho, els dits que com els teus, encara sagnen.»

Auda valentment respon.—«Si 'ls dits de l'espós meu són bruts de sang, sang es de feres salvatgines.»

—«No, dona, no—crida 'l fantasma.

«La má del teu espós es roja de la sang d'Ether Brand, el teu germá»—

Al oir els mots els dits d'Auda repeteixen la senyal santa... «Si la sang—diu, altiva—embruta les mans de mon espós, de mon Richaud, les meves mans no tenen mácula.»

—«Fantasma infernal; en nom dels quins fan tremolar els esperits, dígam:—De aont vens?... Qué es lo que't porta?»

IV.

El gnom parla.

—«Com es plaent morar en el regne de la bruixeria, entrar en el concert de les aus parlaires, esser en els jocs sumptuosos del rei que

ns mana; y esser corteig prop són cavall piafant...»

«Oh com es brillant, mortals, el país de les fades... El seu brill es fals com el raig que'l sol desembra damunt de les neus volca... Més, qué hi fa?»—

Nostra vesta es impreciosa com la llum de les jornades hivernals... Som cavaller, som dames, som paorosos gnoms...»—

«Una nit—ho recordo—el rei de les tades era senyor del món... Una lluita fosca y una llansa que'n mon pit entrava... Sobre'ls meus ulls, la mort, la vida... Una forsa ignota va portarme al trist país dels encisats... Oiu...»

«Més, si una dona forta sobre'l meu front el signe de la creu hi fes tres voltes, jo seria 'l d'abans... y jo era...»—

«Tú series 'l d'abans?». Quietut. Per primera volta 'l signe. Tú el fas Auda, forta, heroica... Per segona volta 'l signe... El front del gnom es brú y la terra se torna fosca.»

Per tercera volta 'l signe... Radiós, el més gentil cavaller de la boirosa Escocia, se mostra... Victoriall... Es Ether Brand, l'amat germà.

Plaent es viure sota el verd fullatge quan canta l'estornell, empró es plaent molt més sentir brandar les campanes del Dumterline vell, quan les campanes diuen les blanques nocces de dos que s'aimen.

Coneixements útils

para les dones

Recepte per a llimpiar objectes d'or o cualsevulga metall.—Les alhajas de plata, d'or, coure, estany o metall blanc, es llimpien fregantles ab lo resultat de la mescla:

- Acid oxàlit. . . 30 grams.
- Carbó en pols. . 23 »
- Aigua. 1 litre.

Ab aquesta aigua tot metall recupera el seu primer color.

Manera d'arreglar els estreps en la roba.—*¿Voleu facilmment curar un estrep? Res més sencill.*

Agafeu una clara d'ou, ben debatuda, i ab un pinzell o respallet, aplica una capa d'aquesta clara al revés del estripat, quines vores hauréu tingut el cuidado d'aplanar i arreglar be. S'agafa un tros de tela de la mida del esquinat, pro ben prim, y també se li posa una capa de la esmentada clara d'ou, aplicantla llavors per de sobre del esqueix. Fet aixís, es passa varies vegades una planxa calenta per damunt del pedaç fins que sigui séc. Al girar el vestit del indret no's nota cap perfecte.

Com la clara d'ou es insoluble, no hi ha que tindre por encar qu'es mulli.

NOVES

LOCALS

De consiims.—Per la Recaudació de consiims, s'ha comensat a cobrar a domicili, la subscripció voluntaria ab que alguns vehins han contribuït a desgravar els articles de primera necessitat més en ús de la classe trevalladora.

Nomenament.—La Junta Administradora del Hospital va acordar nomenar Dipositari dels fondos d'aquest benéfic establiment, al nostre estimat company e ilustringat farmacéutic don Joan Pujol y Rubió.

Felicitém coralment al interès at per l'honrosa distinció de que ha sigut objecte y a la Junta per l'acert en la elecció de la persona qu'ha de desempenyar tan delicat càrreg.

El rellotje.—Segons rumors, es casi segur qu'aquesta setmana tornarà a tocar el rellotje de Santa María, que a consecuencia del incendi havia quedat deteriorat. De la seva reparació s'en ha cuidat el rellotjer don Antoni Rigau.

El correu.—Tenim la satisfacció de comunicar als nostres llegidors que desde 'l día 10 d'aquest mes, el correu de aquesta vila torna a sortir a les tres y mitja de la matinada, per quin motiu casi tota la correspondencia procedent de Banyoles arribará a son destí un día mes aviat de lo que actualment feya. En Joan Terrades ha tornat a encarregar-se de la seva conducció.

Circulació interrompuda.—Desde ahir ha quedat prohibit el tránzit rodad pel carrer dels Turrers (Gran). La prohibició durará, fins a la terminació de les obras de construcció de la carretera de Mieres.

Farmacia de torn.—Avui estarà oberta la de D. Joan Pujol. Porta dels Turrers, 6.

Quarante horas.—Avui, despres de l'Ofici, comensará la solemne funció, en l'Iglesia del Monastir, habilitade per temple parroquial, per el temps que durin les obras de reparació de l'Iglesia de Santa Maria.

Sembla qu'aquest any la Comunitat de P. P. Missionistes deixarà de celebrar la subdita funció relligiosa que comensava 'l diumenje de Rams pera no destorbar els cultes parroquials que tenen lloc en llur temple de Sant Esteva del Monastir.

Una baixa y un alta.—S'ha dissolt la societat *Fuwentut Tradicionalista*. En el mateix domicili social d'aquesta en comensará a funcionar dintre poc una de nova ab la denominació de *Patronato obrero*.

Un nou periódic local.—S' anuncia pel día 27 del corrent mes, l'aparició d'un nou confrare que será dirigit pel Reverent don Josep Simón.

Rectificació del Cens.—La «Gaceta» ha publicat una interessant R. O. per la quina deurá procedirse en breu a les operacions de la rectificació del Cens electoral.

Els treballs de rectificació han d'haver comensat el primer del corrent. Les llistas de incusions i excusions estarán exposades al publich desde 'l 21 d'Abril al 5 de Maig i 'l dia següent se reuniran les Juntes municipals del Cens pera examinar i informar les reclamacions que's formulin contra aquelles llistas. Les reclamacions serán resoltes per les juntes provincials el día 15 del propi més de Maig i seguirán els trámits fins la publicació de les llistas difinitives d'electors, que's farà, lo mes tart, el primer de Septiembre.

Ha mort a Fornells de la Selva, el Rector d'aquell poble Rvnt. D. Josep Mitjans, sacerdot exemplar. El difunt tenia a Banyoles moltes amistats que s'havia fet durant el temps que fou Ecónam de la Parroquia de Miánegas.

Descansi en pau el virtuós sacerdot.

El Diputat a Corts.—Per carta del senyor Torres Sampol a un nostre amic, sabem qu'en companyia del senyor Franquesa, de Girona, avuy anirá a Serinyá, sense ficsar si passarà per Banyola's el matí ó la tarda. Lo que sabem de cert, es que de regrés, pernoctará aquí.

Per la setmana entrant.—En el número vinent publicarem una entusiástica carta del nostre amic en Josep Gallostra, de Crespiá, que no hem insertat avuy per falta d'espai.

Casament.—L'aixerida senyoreta Dolórs Plá y Poch, demá contraerá matrimoni ab el jove don Jacinto Sarquella y Cases.

Per endevant felicitém a la nova parella y li desitjém benestar y prosperitat en el seu estat.

Cambis.—A Badalona ha comensat a publicarse un confrare titulat *Acció*, escrit en la llengua qu'hauríem d'usar sempre'ls catalans per escriure.

Ademés d'aquet, han visitat la nostra Redacció els setmanaris *El Ampudanes*, de Figueras y *L'Apat*, de San Sadurn de Noya.

Els saludém efusivament y queda establert el cambi.

De la comarca

Han sigut aprovats pel governador civil els espedients d'arbitris extraordinaris pera cobrir el *déficit* dels respectius presupostos, dels Ajuntaments de Sant Miquel de Campmajor, Gualta, Ullá y Fontanillas.

—Diumenje passat el director y catedrático d'Agricultura de l'Institut de Girona doná una conferencia pública en el local del Sindicat Agrícola de Tortellá, sobre las industrias relacionades y derivades de l'Agricultura.

La conferencia del Sr. Espona fou molt aplaudida, essentho igualment el senyor Llosas, diputat per Olot qui tancá l'acte ab un eloqüent parlament.

Ha mort el Rvnt. D. Joan Grau, Rector de Riudellots de la Creu. A. C. S.

Registre Civil

Inscripcions verificades desde

'l día 4 al 10 del present mes.

Naixements

Francesc Figueras Grabalosa, fill de Martiriá y Josepa; María Canadell Sàgols, filla de Manel y María; Jaume Sitjá Juncá, fill de Pere y María; Josepa Angelats Dilmé, filla de Pere y Julia.

Defuncions

Josep Cordoní Serratosa, casat de 70 anys, a causa de gangrena seca de Pott; Lliberata Hospital Castellar, viuda, de 77 anys, insuficiencia mitral; Enrica Oliver Congost, soltera de 16 anys, lesió orgánica del cor; Joan Serrat Casadevall, casat de 36 anys, Crup; Sibina Vila y Malavila, viuda de 81 anys; reblandiment cerebro-medular; Anastassia Matabosch, viuda de 65 anys, neumonía grippal.

Matrimonis

Cap.

Plat de la setmana

Sopa de Quaresma

Posadas les sopes en una cassola ab julivert, pebre y formatje ratllat, se fregeix seba y alls y 's tira damunt de las sopes. Se te previnguda una salsa d'avellanes, admetlles o pinjons picats, ab alguns grans d'all, pebre y safra, se deixata ab l'aygua que també está previnguda y 's deixa coure la salsa. Un cop cuita, 's posa la tercera part damunt de la sopa, se li fa donar dos bulls, se treu del foc y s'hi tira tota l'altre salsa; després se posa foc damunt fins que faci crosta y 's serveix desseguida. Se ha de fer l'ull viu pera no tirarhi res agre.

Llagosta a la Catalana

Dintre d'una cassola hi posarás oli, dues xicles per tersa, cebes ben picades y les llagostes a trossos fets pels desllorigadors de la closca. Quan la ceba sigui ben rossa, hi tirarás una picada feta per tersa de peix ab mitja presa de xacolata, julivert, dos grans d'all, un melindro ó galeta que no tinga essencia de llimó y una cullarada de sucre; 's cubreix d'aigua calenta y 's deixa coure més ó menys segons lo grossa que siga la llagosta. Ha d'anar ab foc viu. Els llagostins poden coures de la mateixa manera.

Mercat de Banyoles

Dia 9 de Mars de 1910

Blat.	de 20'00 á 20'50 ptas. qtra.
Mestall	> 00'00 á 00'00 » »
Ordi	> 00'00 á 00'00 » »
Civada.	> 8'50 á 9'00 » »
Blat de moro.	> 13'00 á 13'25 » »
Fabes.	> 14'50 á 15'00 » »
Monjetes	> 26'00 á 27'00 » »
Fabons.	> 16'00 á 16'50 » »
Vesses.	> 00'00 á 10'00 » »
Llobins.	> 8'00 á 8'50 » »
Mill.	> 15'50 á 16'00 » »
Panis.	> 00'00 á 00'00 » »
Fajol.	> 00'00 á 00'00 » »
Alls.	> 1'50 á 1'75 » forc.
Ous.	> á 0'95 » dna.
Oli.	> 13'00 á 13'50 » mallal

DALMÁU CARLES Y COMP.—GIRONA.

Gran Hotel del Comers

Carrer Albareda, núm. 5.--GIRONA

Propietari: D. Antonio Vallvé Serra

Corresponsals en las principals Fondas d'Espanya

Aquesta espaciosa FONDA, situada en la part plana y central de l'immortal ciutat, té 50 habitacions ab tot el confort modern, amobladas ab el gust y llimpiesa que requereix un Hotel de primer orde, tinguent además **quarto de banys y duxas**, llum eléctrica y timbres en totes las dependencias y un caudal d'aiga potable, inmillorable y de reconeguda fama entre 'ls hidròlegs.

Cuina espanyola y francesa
JARDI

MENJADOR D'ESTIU

Se serveix a la carta y cuberts. Aquests desde 2 pessetes per munt.

Abonos mensuals, ab habitacions, desde 100 pessetes

Banquets, Bateigs, Casoris, Lunohs y Refrescos á preus módics y convencionals y en locals especials.

An els turistas, viatjants, jurats, chors, comisions, congressistes y colegials sels hi concedeixen y fan preus especials.

A l'arribada dels trens hi ha omnibus de la casa y cotxes de lloguer, á preus reduïts del **HOTEL DEL COMERS**.

Servei de personal triat

Garage

INTÉRPRETES Y COMISIONISTAS

FERRETERIA, QUINCALLERIA Y OBRADORS DE LLAUNERIA

DE

JAUME SAGUER Y BARCELÓ

Plassa Constitució, 1 y Mercadal, 1

Complert variat assortit en ferramentas pera la construcció d'obras, plits metàlics, y SOMIERS de tots sistemas, objectes de cuina, cuberts y anivets, teixits metàlics, espina y filferro de tots gruixus y tot lo pertinent al ram.

Instalacions pera gas y aigua.

Canal de plom, planxas aplomades galvanisades y de sinc, vidres plans, baldoselles y carburo de calci.

Especialitat en gasometres perfeccionats y llàmparas portatils.

Administració de las aigas potables d'aquesta vila.

PREUS ECONÓMICS.

FÁBRICA DE ANISSATS,

LICORS Y VINS DEL PAÍS

Fills de Pere Malagelada

CARRER DE SANTA MARÍA. =BANYOLAS

Xacolats

TORRENT

CASA FUNDADA EN 1780.

Puresa Garantida.

Proveïdors de la Reial Casa.

Premiada en distintintas Esposicions.

CLASSES ESPECIALS

Pera colegis y communitats religioeses.

Especialitat en la fabricació de xacolats fins ab canyella y vainilla.

DESPATX CENTRAL

ESCRIBANIAS, 8.--BANYOLAS

Tenda LA CONCEPCIÓ

JOAN PUJOL

TURERS, 8

GRAN ASSORTIT DE PERFUMERÍA

BICICLETAS

VENDA DE CICLES, ACCESORIS, PESAS DE RECAMI Y REPARACIONS

JOSEP FIGULS

BANYOLAS

Preus exageradament econòmics

Taller fotogràfic

TIRATJES DE TARJETES POSTALS AL BROMURO Y ESMALT.

RETRATS-AMPLIACIONS-REPRODUCCIONS Y MINIATURES.

FRANCISCO XAVIER MATEU

BANYOLAS

Se fan tiratjes especials pera qui'ls desitji, enviant solsament els CLICHÉS.

Ampliacions de regalo

D' avui a fi de Maig prop-vinent, les de tamany natural per 25 pessetes se regalarán ab son elegant y artístic encuadrat y corresponent vidre.